

انتشار حلزون بولینوس ترونکاتوس و آلوودگی‌های لاروی

ترماتودهای آن در ایران

قاسم زمینی* دکتر جعفر مسعود**

Distribution and trematodes larval contamination of *Bulinus truncatus*

GH. Zamini J. Massoud

Abstract

Background : Some parts of Khoozestan province were identified as the center of schistosomiasis and habitats of snail vector, *Bulinus truncatus*.

Objective : To determine the transmission of the disease and some other trematodes larval infection of the snails.

Methods : Two methods were used to identify the infections : 1) crushing the snails 2) cercarial shedding.

Findings : In this research , two furcocercariae of strigea type were found but no trace of schistosoma cercariae was seen.

Conclusion : Due to the risk of transmission of this disease and some other trematodes larval infections , preventive steps should be taken for people at risk.

Keywords : *Bulinus Truncatus* , Trematodes , Cercariae

پنجه

هزینه : انتشار حلزون بولینوس ترونکاتوس در خوزستان ، به عنوان کانون آندمی شیستوزمیوز ، از چندین دهه قبل مورد توجه قرار داشته است.

هدف : این مطالعه به منظور بررسی وضعیت فعلی انتقال شیستوزوماهماتوبیوم و تعیین آلوودگی حلزون‌های فوق به سرکرهای شیستوزوما و نیز تعیین آلوودگی‌های لاروی سایر ترماتودها در حلزون‌های فوق در استان‌های خوزستان و گیلان انجام شد.

مواد و روش‌ها : برای بررسی آلوودگی‌های لاروی ترماتودها ، در ابتدا به کمک پاروی مشبك فلزی مخصوص حلزون‌های مختلف از آبگیرها ، نهرها و کانال‌های آبیاری استان‌های مذکور جمع‌آوری شده و به آزمایشگاه دانشکده بهداشت منتقل گردیدند. سپس با استفاده از دوروش له کردن حلزون و تحریک در مقابل نور افدام به جداسازی سرکرهای و شناسایی آنها گردید.

یافته‌ها : در این بررسی برای اولین بار کانون جدیدی از حلزون بولینوس ترونکاتوس در منطقه روستایی بشمن پندر انزلی در شمال کشور شناسایی شد. سرکرهای به دست آمده نیز از گروه شیستوزوما دم دو شاخه (*Furcocercaria*) بودند که متعلق به خانواده استریزیده هستند. در این بررسی سرکری از گروه شیستوزوما دیده نشد.

نتیجه‌گیری : شناسایی آلوودگی‌های لاروی در امر پیشگیری از انتقال بیماری‌های انگلی نقش مهمی دارد.

کلید واژه‌ها : بولینوس ترونکاتوس - ترماتود - سرکر

■ مقدمه :

ریوی ، رودهای ، کبدی و خونی در میزان اصلی تقسیم می‌شوند. (۴) مراحل لاروی ترماتودها شامل اسپرسیست ، ردی و سرکر در بدن حلزون‌ها تشکیل می‌شود و شناسایی آنها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

این مطالعه به منظور شناسایی وضعیت فعلی انتقال شیستوزوما هماتوبیوم و تعیین آلودگی حلزون‌های فوق به سرکرهای شیستوزوما و نیز تعیین آلودگی لاروی سایر ترماتودها در حلزون‌های فوق در استان‌های خوزستان و گیلان انجام شد.

■ مواد و روش‌ها :

برای صید ، جمع‌آوری و حمل نمونه‌ها به آزمایشگاه از وسایلی از قبیل : چکمه لاستیکی ، ظروف پلاستیکی ، دستکش لاستیکی ، پاروی توری مخصوص با قاب فلزی مریع شکل به ابعاد 40×40 سانتی‌متر ، دسته پارو به طول $1/5$ متر ، برچسب ، نقشه محل و ... استفاده شد.

برای نگهداری حلزون‌های صید شده در آزمایشگاه و شناسایی آلودگی‌های انگلی آن از وسایل زیر استفاده شد : آب بدون کلرجهت نگهداری حلزون به مدت طولانی ، میکروسکوپ ، استریومیکروسکوپ (لوب) انواع پلیت ، لوله آزمایش ، شیشه ساعت ، پی‌پت پاستور پواردار ، رنگ نوتراال رد ، الكل ، الكل استیک ، فرمالین 5% ، چراغ مطالعه ، کاغذ خشک کن ، حیوانات آزمایشگاهی مختلف و ...

جمع‌آوری نمونه‌ها از گیلان به این صورت بود که ابتدا در محل‌های مختلف که زیستگاه‌های مناسبی

حلزون‌ها یا گاستروپودا (شکم پایان) بزرگترین رده از شاخه نرمتنان هستند که 35 هزار گونه موجود آن شناسایی شده‌اند و باید به آن 15 هزار گونه فسیل شده را نیز افروزد. حلزون‌ها در کل 66 درصد شاخه نرمتنان را تشکیل می‌دهند. (۵) حلزون بولینوس ترونکاتوس از زیر رده *Pulmonata* و از راسته *Basomatophora* و خانواده پلانوربیده (*Planorbidae*) و زیر خانواده بولینینه (*Bulininae*) است. (۶) از خصوصیات زیر خانواده فوق می‌توان به موارد زیر اشاره نمود : حلزون‌هایی کوچک تا متوسط هستند؛ طول آنها به 25 میلی‌متر می‌رسد؛ دارای شاخک‌هایی طویل و باریک هستند؛ به دلیل وجود هموگلوبین در خون ، رنگ خون آنها قرمز می‌باشد؛ پوسته آنها مخروطی چپکرد با اسپایر تقریباً بلند است؛ مهم‌ترین جنس این خانواده بولینوس می‌باشد و گونه ترونکاتوس آن ناقل انگل مهم خونی یعنی شیستوزوما هماتوبیوم در خاورمیانه و شمال آفریقاست. (۷) ترماتودها رده‌ای از شاخه کرم‌های پهن (*Platyhelminths*) هستند. کرم‌های پهن مجموعه بزرگ و متنوعی از جانوران پرسلولی‌اند که تقارن دو طرفی دارند. منشأ باغت‌های آنها یکی از سه لایه‌های زیایی اکتودرم ، آندودرم و مزوودرم است. دو جنسی بودن (*Hermaphrodite*) ، وجود دهان و ندرتاً مقعد نیز از مشترکات شاخه کرم‌های پهن است. (۸)

راسته دایزنهآ (*Digenea*) مهم‌ترین راسته موجود از ترماتودهای است که در سیر تکاملی خود محتاج به میزان واسطه از گروه حلزون‌های است. بسیاری از ترماتودهای انسانی و حیوانی متعلق به این گروه هستند که به انواع

محدودی از حلزون بولینوس ترونکاتوس در بندر انزلی گیلان در شمال کشور برخورد شد. وفور این حلزون بسیار زیاد بود به طوری که در یک پارو، گاه تا بیش از ۲۰ حلزون جمع آوری می شد. تعیین دقیق جنس و گونه این حلزون توسط کارشناسان داخلی صورت گرفت و (Danish Bilharzia Lab.) D.B.L نیز رسید (شکل شماره ۱).

از نظر آلودگی های لاروی تراماتودها، آلودگی به یک نوع سرکر از گروه سرکرهای با دم دو شاخه Longifurcate Pharyngeat (Furcocercaria) و زیر گروه Cer. در این حلزون محرز گردید. ابعاد سرکر ثابت شده با مواد ثابت کننده عبارت بود از: بدن 427×142 میکرون، ساقه دم 427×143 میکرون، انشعابات دم 5×60 میکرون، بادکش رأسی $92/80$ میکرون، بادکش شکمی 46 میکرون، در قسمت قدامی بدن سرکر خاردار به تدریج از تراکم خارها کاسته می شد و گسترش آنها فقط تا حدود بادکش شکمی بود. دستگاه ترشحی مزوستومیت، کیسه ترشحی دارای سه لوب مشخص، سکوم به رنگ زرد و در حالت معمولی به صورت کیسه جمع شده در اطراف بادکش شکمی قرار داشت. حداکثر ۲ جفت غده در طرفین بادکش شکمی مشاهده می شد. حلق کوچک و نزدیک بادکش دهانی قرار داشت. بدن پر از سلول های پارانشیمی و سلول های غدد کیستزا و دم فاقد موهای حسی و عرض آن پهن بود. سوراخ مجرای ترشحی در طرفین انشعابات به بیرون باز می شد (شکل شماره ۲).

خروج سرکر روزانه و معمولاً صبح زود بود. جذب نور مثبت و سرکرها در طرفی از ظرف که نور به آن

برای رشد حلزون های آبزی بودند اقدام به جمع آوری حلزون ها گردید. این محل ها شامل آبگیرهای ساده کوچک، آبگیرهای بزرگ، شالیزارها، مردان، حاشیه رودخانه ها، کانال های آبیاری و نهرها بودند که در مناطق حاشیه شهری و روستایی شهرهای گیلان قرار داشتند. از جمله این محل ها مردان، حاشیه شهرستان بندر انزلی، روستای بشمن از توابع انزلی و سایر روستاهای اطراف بود. پس از شمارش حلزون های موجود در هر پارو و تعیین وفور نسبی حلزون در هر پارو، نمونه ها را با آب همان منطقه در ظروف پلاستیکی قرار داده و پس از ثبت نام محل به آزمایشگاه دانشکده بهداشت منتقل نمودیم. سپس در اقدامی مشابه در منطقه دزفول از محل هایی مانند محدوده پادگان کرخه از کانال ها و زهکش های آبیاری، بنوت بالا و حاشیه روستاهای اطراف دزفول نمونه ها جمع آوری و به آزمایشگاه فوق الذکر منتقل گردید. برای جمع آوری و مطالعه آلودگی های لاروی حلزون های آب شیرین از دو روش له کردن (Crushing) و خروج طبیعی سرکر از بدن حلزون توسط تحریک فیزیکی (نور و حرارت) یا روش سرکرگذاری (Cercarial shedding) استفاده شد. برای مطالعه و شناسایی سرکرها از روش های مطالعه میکروسکوپی نمونه های زنده، رسم شکل، اندازه گیری، تهیه اسلامید و عکس، مطالعه میکروسکوپی نمونه های رنگ شده و تکمیل چرخه زندگی سرکرها به منظور حصول به بالغ انگل در حیوانات آزمایشگاهی استفاده شد. (۵)

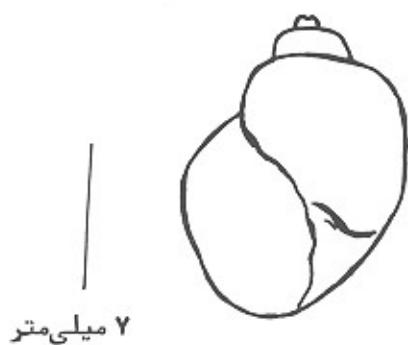
■ یافته ها :

در این بررسی برای اولین بار به کانون های

استریزیده دارد. گونه‌های مختلف این خانواده‌ها عموماً از حیوانات مختلف نظیر حلزون، ماهی، زالو، خزندگان و نوزاد قورباغه به عنوان میزبان واسطه دوم استفاده می‌کنند و در آنها کیسته می‌شوند.^(۸۷) در مطالعه انجام شده در منطقه‌ای از خوزستان از ۷۶۰ حلزون بولینوس صید شده در محدوده شهرستان دزفول خوشبختانه هیچ‌گونه آلوودگی به سرکر دو شاخه شیستوزوما مشاهده نگردید. ولی سرکر دو شاخه دیگری از گروه *Furcocercaria* با ابعاد زیرینه دست آمد: طول بدن $۱۱۱ \times ۴۴/۴$ میکرون، طول ساقه دم $۱۴۴ \times ۳۳/۳$ میکرون، طول شاخه دم ۱۷۱ میکرون.

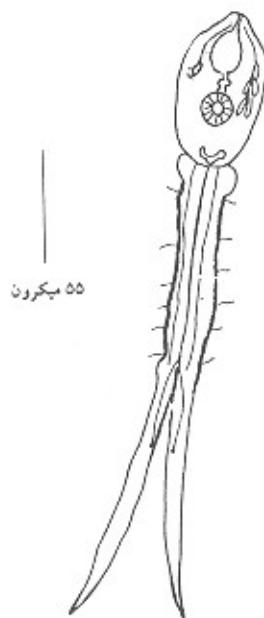
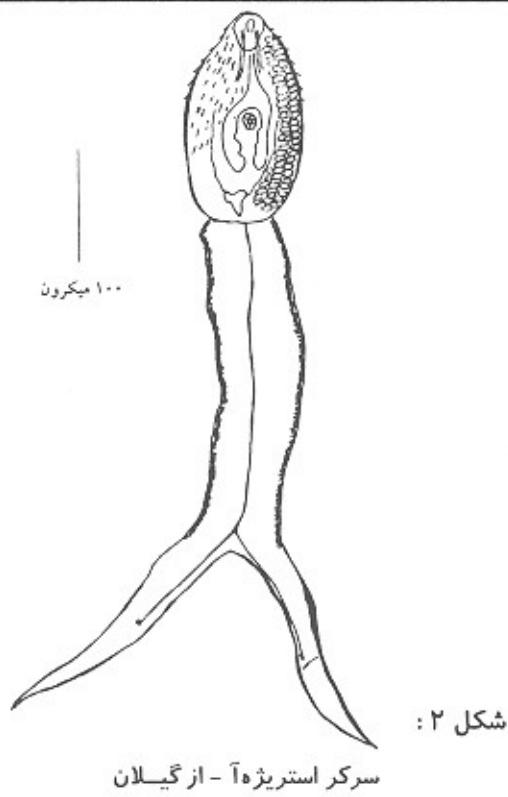
(شكل شماره ^(۳)).

می‌تاشد جمع می‌شدن، شنا و استراحت متناوب و با طول مدت تقریباً یکسان صورت می‌گرفت. هنگام استراحت، دم و انشعابات آن به طرف بالا و بدن به سمت پایین قرار می‌گرفت. به منظور بررسی میزبان واسطه دوم و تهییه متاسرکرهای مریبوطه، تعدادی حلزون با یوم فالاریا، تعدادی ماهی گامبوزیا و موش سوری در معرض تماس با سرکرهای فوق قرار گرفتند. لیکن پس از گذشت مدتی در تشریح حیوانات فوق هیچ گونه آلوودگی مشاهده نشد. با توجه به خصوصیات ذکر شده، سرکر فوق متعلق به خانواده‌های دیپلوماتیده یا استریزیده انگل‌های روده پرندهان و پستانداران است و شباهت زیادی با جنس آفارینگواستریزه از خانواده

شكل ۱ :

پوسته حلزون بولینوس ترونکاتوس

■ بحث و نتیجه‌گیری:

این حلزون‌ها به منطقه نیز اطلاعی در دست نیست. از یک طرف انتشار محدود آن دلیل برآنست که حضور آن در منطقه چندان قدیمی نیست، چراکه در غیر این صورت باید انتشار آن بسیار وسیع تراز وضعیت کنونی بود. از طرف دیگر وجود پوسته‌های بزرگ‌تر و قدیمی حلزون، حکایت از آن دارد که ورود این حلزون چندان هم جدید نیست. سرکر به دست آمده از حلزون این منطقه متعلق به خانواده‌های دیپلوستوماتیده و استریزیده و به خصوص مشابه با سرکر آفارینگواستریزه‌آ از خانواده دوم می‌باشد. این کرم‌ها انگل‌های روده پرنده‌گان و پستانداران هستند و از نظر انسانی اهمیت چندانی ندارند. (۸ و ۷)

وجود حلزون بولینوس در خوزستان از سال‌های دور شناخته شده و نقش آن به عنوان میزبان واسط و ناقل شیستوزوما هماتوییوم معلوم بود. (۳) هیچ گونه آلدگی به سرکر شیستوزوما در آنها مشاهده نگردید و با توجه به اقدامات کنترلی بر علیه بیماری شیستوزومیوز و نیز سم‌پاشی وسیع بر علیه حلزون ناقل که از سال‌های دور شروع و ادامه دارد، بروز این بیماری به شدت کاهش یافته و شاید به مرحله ریشه‌کنی رسیده باشد. در این مطالعه آلدگی حلزون مذکور به گونه Furcocercaria دیگری از سرکرهای دوشاخه از گروه از خانواده استریزیده مشاهده گردید که جا دارد آن را از سرکر دم دوشاخه شیستوزومها تفکیک نمود.

■ سپاسگزاری:

بدین وسیله از همکاری آقایان دکتر علی فرهنگ، علی رحیمی، رشید پورشجاعی، عظیم شاکریان و حسین کوتلان کمال تشکر را می‌نماید.

وجود حلزون بولینوس ترونکاتوس که میزبان واسط شیستوزوما هماتوییوم است از مدت‌ها پیش در منطقه خوزستان مشاهده و مشکل آفرین بوده است. در این بررسی برای اولین بار این حلزون در شمال ایران گزارش می‌شود و فقط از یک منطقه به طول تقریباً ۲ کیلومتر در کنار جاده بین بندر انزلی و کپورچال که دارای چند آبگیر بزرگ دائمی مجرا ولی نزدیک به هم است، حلزون‌های زیادی به دست آمد که بیش از ۲۰ حلزون در هر پاره می‌رسید. اگرچه از یک آبگیر در فاصله کمی دورتر فقط یک حلزون بولینوس کوچک و در فاصله دورتر از آن در حاشیه مرداب انزلی یک پوسته قدیمی به دست آمد، ولی عدم دستیابی به این حلزون در سایر نقاط دلیل بر نفی وجود بولینوس در منطقه نیست، زیرا این حلزون‌ها به راحتی به وسیله پرنده‌گان آبزی در آبگیرهای مختلف پراکنده می‌شوند. (۳) نکته مهم این که، اثبات وجود حلزون بولینوس در منطقه‌ای از شمال، این منطقه را از نظر انتشار شیستوزومیوز بالقوه خطرناک می‌سازد. البته استقرار بیماری جدید انگلی در یک منطقه امری نیست که به سادگی اتفاق افتاد و احتیاج به مدت زمان طولانی دارد به خصوص در مورد شیستوزومیوز که دارای چرخه زندگی غیرمستقیم انگلی است.

در مورد قدمت، چگونگی ورود و انتقال بولینوس به منطقه شمال هنوز اطلاعات دقیقی در دست نیست ولی احتمالاً انتقال این حلزون‌ها توسط پرنده‌گان مهاجر صورت گرفته است. البته با توجه به اینکه معمولاً انتشار این حلزون در مناطق گرمسیری است باید احتمال انتقال آن توسط پرنده‌گان مهاجر از کشورهای مناطق گرمسیری جنوب و یا از منطقه خوزستان در هنگام بازگشت را مد نظر قرار داد. در مورد زمان انتقال

مراجع :

- African fresh water snails with special reference to cercariae of trematodes. Species of medical and veterinary importance. Acta Trop. 1984 : 41*
6. Malek Emile A. *Laboratory Guide and Notes for Medical Malacology.* Minneapolis minn. USA , Brugess publishing Com , 1962 , PP 27-51
7. Schell , Stewart C. *How to Know the Trematodes.* USA , Brown company publishers , 1970 , PP 24-7
8. Yamaguti , Satyu. *A Synoptical Review of Life History of Digenetic Trematodes of Vertebrate.* Tokyo , Japan Keigaku pub. co , 1976 , PP 346-51 and plate No. 159
- 1- منصوریان الله بداشت. راهنمای علمی برای شناسایی حلزون های آب شیرین ایران. مجله بهداشت ایران ۱۳۶۵ ; سال پانزدهم ، شماره ۱ تا ۴۱-۵۳
2. Brown , David. *Fresh Water Snails of Africa.* London , Taylor and Fransis , 1980 , PP 182-201
3. CHU K.Y , Massoud J , Arfaa F. *Distribution and ecology of B. truncatus in Khuzestan , IRAN.* Bulletin of the world health organization 1969 ; 39 : 607-37
4. Dawes , Ben. *The Trematoda.* London , Cambridge at the university press , 1956 , PP 32-52
5. Frandsen F , christensen Q. *An introductory guide to the idetification of cercariae from*